

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
6. februar 2020

J nr. 2020-55

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 20. januar 2020 stillet mig følgende spørgsmål 204 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Signe Munk (SF).

Spørgsmål 204

EnergiWatch har den 16. januar 2020 i artiklen "Olieindustriens flammer forurener fire gange mere i Danmark end i Norge" (<https://m.energiwatch.dk/article/11872610>) fremhævet, at den danske produktion af olie og gas i Nordsøen pr. produceret enhed udleder 4,5 gange så meget CO₂ fra flaring som den tilsvarende norske produktion. Vil ministeren redegøre for, hvad der er baggrunden for forskellen, herunder hvilken rolle forskelle i reguleringen af flaring i henholdsvis Danmark og Norge spiller? Og vil ministeren oplyse, hvor meget det vil reducere CO₂-udledningen, hvis flaringen fra den danske produktion i Nordsøen bliver bragt ned på det norske niveau?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, der oplyser følgende, som jeg henholder mig til:

"Flaring sker på alle danske offshore platforme med behandlingsanlæg og er nødvendig af sikkerhedshensyn. Flaringen sker for at undgå for højt tryk i anlægget, der kan føre til brud og ukontrolleret gasudslip.

Den grundlæggende regulering af flaring i Norge og Danmark er sammenlignelig for så vidt, at begge lovgivninger tilsigter, at unødigt flaring skal undgås. I Norge er flaring kun tilladt af sikkerhedsmæssige årsager. I Danmark fremgår det blandt andet af den danske undergrundslovs § 10, at "Efterforskning og indvinding skal finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås." Unødigt flaring, det vil sige flaring, der ikke er sikkerhedsmæssigt be- tinget, er spild af ressourcer.

Når man som i artiklen fra EnergiWatch sammenligner flaring per produceret mængde olie og gas i Norge og i Danmark, er der markant forskel. Det vil umiddelbart være Energistyrelsens vurdering, at særligt to forhold kunne være medvirkende til forskellen:

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2803
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

For det første, den producerede mængde olie og gas i Norge har over en lang år-række ligget nogenlunde stabilt, hvorimod Danmark siden 2005 har haft en faldende olie- og gasproduktion. I 2018 var den danske produktion af olie og gas faldet til omkring en tredjedel af produktionen i 2005. Når produktionen falder, vil værdien for flaring per produceret mængde olie og gas stige, selvom flaringen ikke stiger.

Omfanget af flaring på et behandlingsanlæg er primært afhængigt af indretningen af anlægget og i mindre grad af produktionens størrelse. En faldende produktion af olie og gas medfører, at der opstår en overkapacitet i behandlingsanlægget. Flaringen vil ikke mindskes væsentligt på denne baggrund. En væsentlig reduktion af flaringen kræver en reduktion af kapaciteten i behandlingsanlægget, eller at anlægget bygges om.

For det andet, er flaring på anlæggene i Nordsøen både i Norge og i Danmark omfattet af EU's CO₂-kvoteordning. I tillæg hertil har den norske olie- og gasindustri siden 1990 været underlagt en CO₂-afgift. Den højere norske beskatning af CO₂ (afgifter og senere kvoter) kan have bidraget til at skabe et øget økonomisk incitament for investeringerne i teknisk udstyr, der mindsker flaringen ved udbygningen af den norske sektor.

Til spørgsmålet om, hvor meget det vil reducere CO₂-udledningen, hvis flaringen fra den danske produktion i Nordsøen bliver bragt ned på det norske niveau, kan følgende oplyses. Den nævnte artikel i EnergiWatch er baseret på en række beregninger af CO₂-udledninger, som følge af flaring i Norge og i Danmark. De beregnede tal for CO₂-udledning fra flaring i Danmark i artiklen svarer ikke helt til Energistyrelsens statistik, fordi de er beregnet efter en anden metode. Energistyrelsen har på baggrund af rapporteringen fra CO₂-kvoteordningen opgjort den direkte CO₂-udledning forbundet med flaring i den danske del af Nordsøen i 2018 til 213.168 ton CO₂. Hvis denne udledningsmængde regneteknisk reduceres med en faktor på 4,5, som angives i artiklen, fås en teoretisk dansk 2018-værdi for CO₂-udledning ved flaring i Nordsøen på omkring 47.000 ton CO₂.

Dette kan dog som ovenfor beskrevet ikke tages som udtryk for, at flaringen umiddelbart kan nedbringes til dette niveau.”

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen